

5. Hér er staðurinn!
Ávarp flutt við vígslu dvalar-
heimilisins að Silungapólí,
30. júní 1931.

---

6 blöð qto.

í þessum augnum míni, að það gæti hafið alltaf að Tölvum í sína átt, en hær og
 alid um fyrir þeim, 2. að 3 mánuði ársins óta langar á sumrin til. Vafud sá,
 en mið þetta hafið með hundrað í félögum, fór svo að leita að stöðum. Þarid var
 alla leid afan frá Örn og endan að Keili, fjall og fjör í milli, hver hvern og þrotun
 athygar, en enginn þótti hefja. Vefudarmannur voru 7 í fóru, og í síðustu leit
 sinni komu þeir að Gvendarbrunnunum, leita þeim að vör svo í þann stöð, að hann væri
 einn á lítillgortun, en lítil um leitvelli. Þá var það, að einn vefudarmannur (J.P.) mundi
 eftir þá, að nokkur afar voru stödur einn, en hann hefði komið á, sem baru í 9. ári
 (1874) og hefði verið á inngöngunum fundaranna; þar voru gott vatu og velli mjóin. Velli
 hann, að fangad voru þarid áður en ákveðid voru, að setast að við Gvendarbrunnunum.
 Minni voru þegar til þess, að troða vefudarmannur yfir hvarid, svo langan vög, enda voru
 þetta einn fjör. Restjandi en Gvendarbrunnunum. Hann lofði þá einn og stadi, en þinn
 komu svo í höfðunum sínum í eftir. Þessum var gefudun í hálftíni hjó Það hvar-
 haga á meðan leitat var þannu í Þrammum, suman Hóms.

Þegar þinn G komu upp eftir og hitu þessum einn vefudarmannur sem í undan fór, og
 höfðun lítil yfir landslojid, stóðu þeir allir stund á hvar þessum, um einn þessum,
 (br. kv. 2.) hrópaði upp og sagði:

"Hér en stödurinn!" Var það sáur fyrst í einu leijóð; en hvaru vopna?

1. Vegna þess, að hann þótti þessum langur í burtu frá barum og ^{þó} vörri þessum.
2. Að hvarid um hvarid en and up mjög á byggi og þessum á þessum. Þar en
 stígl fyrir állum vindum, en það þótti burtu og á þessum vörri stíglid fyrir barum.
3. Hér var góður leitvelli, stannur frá þessum, og annar einn burtu framman undan þessum,
 sem mið þessum verið hvarid um / vörri, um þessum þessum.
4. Hér var vatu, þessum þessum, sem veldur þessum stíglid, en það en annar
 burtu og hvarid stíglid fyrir þessum þessum burtu við vörri þessum.
5. Hér voru stíglid, þessum þessum, sem þessum vörri vörri, hvarid sem stíglid sá og
 gott var vörri.

lífi - mistunum og hjálpsemi í öllum. Eða hvar gæti verið betur til þessa
 fællid, en meðhyggju og góðu manna, stjórnsémi og stöðugt effisítt með öllum
 framfarandi barnanna. Hér eiga þau í vandanum að fá að lifa aðeins lífins klæpa
 langrar tífi, ef svo vill verda eða þá stöðum og tíma; en hvar þau verður, þá
 verður ver, að drott þeirra hér, þótt eigi verði löng, minni flau jafnan á þessum
 stöð, en þau þessu að lifa í, í sálum og í öðru sinni og í stöngu náttúru sinnar,
 utan við allar stöðkasta og stöðvandanar brog tína, stöllu góðu lífi.

Vá vitnum það vel og göngum þessu eigi á milli, að stöngu þessu verður
 dýr, a. m. b. í byggingu, en verð viljum miðid á oss löggis, niðla forna, fámum-
 um, tíma og fyrirhöfu. til þess, að líkora hinum minsta meðvæðnum vorum og
 systnum, lítlu dröngum og stöðvandanar smáa, gero þessu lífið gjartna, lína
 þessu þessu og hálva sár.

Vá vitnum, að oss er hjálp að til þessa og höfum þessu í þessu orðum vottum,
 að verð erum eigi einn að verði, heldur stöngu og stöngu á ymsu, lund; það
 hafa jafnvel ávirkunandi umum og manna vissu þessu gert, eða útans þessu
 félagsstapas og umum, og umum verð ávalt minna stöngu með stöngu og
 virdingu, lífs og lífnum.

Vá höfum nú í dag, félagar vorir, vissu þessu og vandanum þessu þessu
 til þess, að stöngu þessu vopna þessu og verð og vana, að þessu hafi líkist vel
 í þessu og umum þessu, og þessu og umum þessu að stöngu, í stöngu máli þó. og
 stöngu, sem og þessu að háðid þessu og háda eigi í máli þessu, svo og fyrirþessu
 stöngu þessu fyrir þessu, vana og, að manna eigi, að hér er miðid stöngu fyrir
 þessu, þessu þessu og stöngu miðid fyrir allra og övorna, sem verð allra og öll
 vöðum, að verð stöngu þessu og vandanum þessu til þessu, for allum
 þessu og vandanum þessu til gleði og góðu, laundi og lífs til þessu og lífs og lífs.

Með þessum vöðum þessu verð þessu sem vandanum öllum á þessu og á
 jörðu, að þessu þessu, stöngu þessu þessu, en hér verður vandanum, þessu þessu

Öll, er hér kenna að dvelja, starfsmenn alla og stjórnendur, sem
ú og framvegi eiga hér að ráða málafurum félagsfessa.

Vit óg svo að lokum lápa alla viðstadda þeyru neppástruqu mína
nu nafu þad, er óg helpi valid þeim til: fessu og st. við. Þad stakheito:
Gladheimsur í Fdaveilli við Silungapoll!

1. Þar þad samþykkt í sínu hljóði og með lofo. þaki).

Nafnid er þekkt í Edda, 14. Kapt. og segir svo þar: (í bls. 22.)

... „Í upphafi setti hann (D: Alfodir) stjórnanum, ok beiddi þá at dæma
míd sár utlög manna, og ráða otisnum Borgarinnar; þat var, þar sem
heiti Fdaveilsur í midri Borginni. Var þat hit fyrsta verk þeirra, at
gjöra hóf, þat er seti þeirra standa í, xii önnur um háskid, þat er
Alfodur í; þat hús er bezt gjört í jöðu ok mest; allt er þat utan
ok innan svo sem gull rith; í þeim stad kalla menn Gladheimsur...“

Þar segir um framur (5. 8. K., bls. 68.)

... Nyp stóftur frá jöðummi úr veinum, og er sígræn ok fagra; var þá á alvar í sámsi.
Viðar og Vali lifa, svo at eigi helpi sámsi ok Sveta ^{lozi} / grandat þeim, ok
leggja þeir í Fdaveilli, þar sem fyr var líogandur...

Gud og gófar fylgi stamfi vort! Þeygi lífi Odd-Þellur og flau í Fílandi,
þe öll góð og gófu stakfömi þeimas!

Ad Gladheimsi í Fdaveilli við Silungapoll, 30. Júní 1931.

Jonatsson